

Predmet: Duško Kesar – Prijedor
Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine
Poslovni broj predmeta: K-Po2 37/2010¹

Glavni pretres: 19.04.2010.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedokinje Đuke Pilipović

Svedokinja ne poznaje optuženog.

U Prijedor je došla 1994. godine. Prethodno je izbegla iz Zaglavice u Srbiju. U Prijedoru je živela u potkrovlju kuće porodice Rizvić. Kritičnog dana razgovarala je sa gazdaricom Refikom Rizvić i ona joj je rekla da ih je neko zvao telefonom i pretio im da će ih ubiti jer su još uvek u Prijedoru. Između 21 i 22 časa došla je kući i zvala ih je da pređu u potkrovlje sa njom, ali gazda Faruk Rizvić nije hteo jer se plašio da ih na opljačkaju. Gledala je televiziju do jedan čas posle ponoći, nakon čega je otišla u spavaću sobu koja je bila do ulice. Počela je pucnjava i čula se sve glasnije, kao da se približava, usled čega se uplašila i prešla u dnevnu sobu. Nakon toga je čula tri eksplozije, jednu sa jedne strane kuće, dugu sa druge strane i treću ispod prozora njene spavaće sobe. Čula je kako je Rizvići zovu da siđe, nakon čega je sišla i videla jednog čoveka u policijskoj uniformi koji ju je legitimisao. Videla je gazde i pitala ih jesu li dobro, na šta su oni odgovorili da jesu. Policajac joj je rekao da se vrati gore i otišla je. Kod praone je videla drugog čoveka u zelenoj uniformi. Nakon deset minuta čuli su se pucnjevi i vriska, nakon čega je sve prestalo. Nije izlazila ceo dan napolje. Ušla je u prostorije u prizemlju tek pošto su tela Faruka i Refike Rizvić i Fadile Mahmulji odneti. Kada je čistila kuću, primetila je tragove krvi i uništen prozor i zid od eksplozije.

Ispitivanje svedoka Milana Zorića

U noći između 30. i 31.4.1994. godine svedok je radio u trećoj smeni u fabrici keksa na butan stanici. Bio je u portirskoj kućici u unutrašnjem krugu fabrike. Oko tri časa ujutru čuo je jaku detonaciju i pomislio je da je došlo do neke eksplozije u fabrici. Krenuo je da traži plamen i ubrzo je stigla policija. Prišla su mu dva policajca, [Dragan] Gvozden i [Radoslav] Knežević i nakon kraćeg razgovora čuo je zapomaganje iz neposredne udaljenosti. Policajci su otišli u pravcu odakle se zapomaganje čulo i nakon 5-10 minuta vratili su se. Nije primetio da li su bili naoružani. Gvozden, koga je viđao pre, rekao mu je da zapamti da su njih dvojica bili sa njim u društvu, ako ih neko bude optuživao za nešto te večeri. Ni minut po dolasku Gvozdena i Kneževića čuo je kratak rafal. Nakon prestanka pucnjave nastupio je tajac. Nije čuo da su policajci bilo šta komentarisali. Policajci su napustili krug fabrike i otišli u pravcu policijske stanice. Nakon toga se vratio u portirnicu, gde je ostao do jutra.

Ispitivanje svedoka Gorana Stupara

¹ Stari broj predmeta K.V. 6/09.

Svedok je bio u rezervnom sastavu policije od 1992. godine. Ne zna ko je kakvu uniformu nosio, nisu svi imali iste uniforme. Imao je obične, jednobojne uniforme i uz njih je dužio automatsku pušku. Kritičnog dana [u noći između 30. i 31.4.1994.] radio je u trećoj smeni od 22 do 6 časova ujutru, u kancelariji policije na autobuskoj stanici. Zajedno sa njim u smeni bili su policajci Dragan Gvozden i Radoslav Knežević, a smenu im je predao Drago Radaković. Tih dana je radio na poljoprivrednom dobru, bio je umoran i većinu vremena na dežurstvu je spavao. U gradu su bili nemiri, bilo je anarhično stanje, jer su na ratištu stradali vojnici i policajci iz Prijedora. Negde oko 3 čada ujutru čula se jaka detonacija koja ga je razbudila. Ne seća se da li su Radoslav i Dragan tada bili zajedno sa njim. Nije ih video do ujutru, kada su mu rekli da su nakon eksplozije otišli na lice mesta i videli članove porodice Rizvić žive, nakon čega su napustili lokaciju, da bi potom čuli rafalne pucnje i kada su se vratili porodica Rizvić je bila ubijena. O tome su sastavili izveštaj i dostavili ga šefu smene Miloradu Marinu. Ne zna šta se posle desilo sa izveštajem.

Tih dana nije viđao optuženog Kesara, niti zna gde je on bio raspoređen. Slabo je poznavao optuženog, čuo je da se bavio sportom, da je bio karatista. Misli da je imao nadimak Žorž.

Komentar:

Svedoci su radi svedočenja došli iz Prijedora. Svedok Stupar delovao je kao da zna više nego što je rekao. Prilikom predočavanja njegove izjave date istražnom sudiji u Prijedoru, svedok je odgovorio da se ne seća pojedinosti nakon 16 godina, da sve pokušava da potisne iz pamćenja i da pretpostavlja da je tada mogao znati više nego što zna sada. Neubedljivo zvuči njegovo svedočenje da je u gradu bila zategnutija atmosfera nego inače, da se više pucalo, a da je on spavao u kancelariji.